

Lời mở đầu:

Đây là ý kiến cá nhân của người viết mà thôi. Đúng hay sai còn tùy theo mỗi nhà cầm bút. Hết nhà cháu con đi học lớp 7 trung học phổ thông, trong môn Văn Việt có đề bài “Con Trai (The Pearl!)” Ngay sau khi ông thầy Văn Việt vẽ xong cái đề của bài học “Con Trai” trên bảng đen, một thầy học bên còn đang ngái ngủ, gõ ghèn chĩa xong, thẫn thờ nhất thời tính đề tay lên xin hỏi thầy là:

- Thầy ạ thầy. Tại sao thầy không dạy “Con Gái?” Tại em là “con trai” đâu có cần phải học thêm “Con Trai” làm gì?

Sau câu hỏi lúc đó này, thầy học bên anh dũng này đề cập ông thầy Văn Việt cho đi cầm tức cười tuôn đổ “đồng c” viết phải 1,000 câu trên giấy trắng “Tôi không đồng c hỏi câu hỏi ngớ ngẩn trong lớp học!”

Bây giờ tôi rí, râu ria đây đề cập rí! Người ngớ m nghĩ tôi, thầy học bên ngày xưa hỏi một câu không có ngớ ngẩn tí nào! Nó nhìn thầy như cái mà học trò tôi tôi lớp 7 hỏi đó không đề nào thầy đề c: “Con gái mới có nhu cầu chuyện đời nói; con trai đã có “d” quá rõ ràng như ban ngày cần gì phải học thêm cho một thời giờ!”

Bình thân, ai cũng có vẻ bệnh về cái cái câu huân vãn sau :

“Đẹp hay xấu tùy người đời đi đời!”

[The beauty is in the eyes of the beholder!]

Nhà cháu cho là câu nói này cũng chớ đúng một phần thôi. Cho vài cô người mẫu áo tắm của báo “Sport Illustrated” hay là vài người mẫu làm quần áo cho hãng bán đồ lót phụ nữ “Victoria’s Secret” đứng cạnh lão bà của nhà c; xem c có dám thành thực trả lời với người ngớ ngẩn là ai nào đề p hỏi ai??? Nếu người như cái kiểu huân vãn đó thì bỏ ai còn dám đi thi hoa hậu mí l s a s c đề p n a!!!

Bàn về vấn đề đề p-xu của con gái Việt Nam không phải là chuyện dễ dàng. Dù cho khéo léo cách mấy cũng đề b hi u l m là một thế ngu người Việt, đào cái hồ sâu “4000 ngàn năm chia rẽ.” Nhà cháu phải c g ng th t c n th n. Cách t t nh t t đây là n u có bàn thì chớ bàn cái t t nhu u nhu u; th nh th ang ch m m t vài đ m x u t ng tr ng chi u l th o! Vì các đ m x u có tác động mạnh mẽ bình thường; có thể làm ch m t ái nhu u ng i; và không ch ng nhà cháu có thể b ch p n n c i. Nhìn phi trường Los Angeles, mới ngày có trên 2000 chuyến máy bay đáp và cất cánh an toàn [đ m t t] mà đâu có ai thèm đề ý đ n. Như ng n u ch có m t cái máy bay đáp xu ng tr t phi đ o [đ m x u] i vào hàng rào là báo chí đăng m ĩ náo l an lên!!!

Ngoài ra, việc so sánh con gái của các miền Bắc, Trung và Nam với nhau là chuyện không thông, đời đá vá tr i, một “nhiệm vụ bất khả thi - mission impossible!!” Thế ng t nh so sánh cam với táo, nho với xoài thông. Con gái Huế và Đà Nẵng chớ cách nhau có vài chục cây số mà “văn hóa” của họ là đã khác nhau quá xa rồi; Con gái Hà Nội và Hải Phòng lại càng khác nhau nhu u cách; Con gái Bắc Tre và con gái Long An còn tùy ...

Trước khi bàn luận cho vui nhà vui cửa, nhà cháu cũng phải xin lời quý c trước. Theo luật, tôi đề nghị cái “First Amendment - tự do ngôn luận, báo chí” trên đất c hoa, nhà cháu xin bàn bày vài hàng và cũng xin đóng góp vài ý cá nhân để thiên kiến và ch quan. Thứ hai, vì đề u gì hoàn cảnh gia đình nhà cháu là “tình Bắc duyên Nam.” Con gái Nam Kỳ đời với cháu cũng là “cây nhà lá vườn” cho nên “dù trong dù đục ao nhà vẫn sạch,” tự nhiên phải bệnh về cái ao nhà cho nó “cầm lành canh ngọt” một tí. Cũng đề hi u !

Đề cho quân bình, quý c thầy chuyện t t cũng có mà xu cũng có! C nào [hay m nào?] không đề ng ý thì cũng r ng l ng b qua, hay vui lòng ch đ n, b túc thêm cho nhà cháu đề c

nhé.

Gái Hu / Trung

Nhà cháu cũng là có th ng b n thu thi u th i tr i đánh m y b n r i mà không ch t. H n là phó th ng dân Hu ch không ph i ai “v ng h u tôn th t” hay con cái c a “công t ng tôn n” gì c , bình lu n câu nói ác ý v dân Hu “Nam đa trá N đa dâm” nh sau:

“Cái v tr c thì coi b có ph n sai ít; nh ng còn v sau thì sai ... quá là sai. N u có dâm thì ch có dâm tí... ti thôi ch cái ch “đa” b vô đó th y đã man, tàn nh n và oan c cho m y cô gái Hu quá đi !”

Nói đ n con gái mi n Trung là ph i nói đ n con gái Hu . Mà nói đ n con gái Hu là ph i nói đ n con gái Kim Luông :

“Kim Luông có gái m mi u

Tr m th ng, tr m nh , tr m li u tr m đi.”

V i cái đ p mà bút m c không th di n t đ y đ đ c, gái Kim Luông đã m t th i làm ng ng n nhi u chàng trai đa tình; ngay đ n vua mà còn ph i b c ngai vàng hu ng chi là th dân cùng đinh, khu đen kh rách, trên rắng d i lòng thông toàn là đ ph th i. N u may ra ch còn i m t cái xà l n ch c cũng dám bán đi n t đ m i nàng đi ăn bánh bèo V D , đ nghe nàng c i nàng nói cho tho lòng c ao; đ nhìn mái tóc cho đã đ i, đ đ c s cái... i c cài đ u cho “m n mê đ i.....”

Con gái Hu n a lắng m n, n a trang nghiêm, n a e l r t r e, n a b o đ n l ng l , n a đoan trang - ki u vành nón bài th che n a m t, còn n a kia nhìn tr m trai nh h đoi rình m i! Ôi châu choa! Nhìn ng i ta thì đ c, nh ng khi ng i ta nhìn i thì m i O nh m t, đ u xoay nón che m t. Cái nón lá th t là k di u, ngoài vi c dùng đ che n ng, che m a, còn đ cho các nàng dùng che cái m t. Cái m t g i tình này đã m t th i làm cho

“Đàn ông x Qu ng ra thì

Th y cô gái Hu chân đi không đành.”

Ho c làm cho nhi u chàng t ng t ng i th n th b n Phú Vân Lâu nhìn xu ng n c nh ng i ch t m y hôm r i mà ch a đ c chôn !

“Chi u chi u tr c b n Văn Lâu

Ai ng i ai câu ai s u ai th m

Ai th ng ai c m ai nh ai trông

Thuy n ai th p thoáng bên sông

Đ a câu mái đ y ch nh lòng n c non ...”

Và r i có nhi u anh si tình còn mu n b h t m i s đ ng [ăn mỳ?] ch trên b n này... su t c cu c đ i ?

Tình em

Hu m ng nguyên trinh

th ta

còn mãi ngát tình H ng Giang

áo bay

ng c chuy n đồ ngang

v t lay

gió l ng v i vàng tay che

Ng i ngừng

chi m t câu th

em qua Thành N i

ta v Kim Luông

chiều nay

Vội Dội ngóng trông

vội ng em

Thiên Mãi hỡi chuông - vội ng buồn

Tràng Tiễn nầy nhép - mùa sừng

đêm hoa đăng cũ - trăng vội ng giỡn hò

bởi em

Huân đắp bài thơ

nên ta

mãi mãi vồn ch - Huân - xa...

(Phạm Ngọc - Em Huân Xưa)

Sau đây là mấy câu thơ nhà cháu thu lượm được để mô tả cách con gái Huân xưa sẽ thế nào khi đang “bỏ” lên ông con trai nào đó để đi theo theo để lên mình :

Ngồi ở mô rằng mà kẻ lạ xa

Giờ ra chớ có ngó mặt người ta

Và reo lên khi thoáng thấy đi qua

Tội buồn thế nào “có rằng rồi mới xa”

Thôi thế đây không qua bên người xa...

Hoặc :

Ôi đôi mắt chi mà tha thiết

Đang có nhìn mà lòng buồn cúi đi

Lá thề tình ông gọi làm chi ?

Cha mẹ biết rồi la tui chớ !

Ông tán tỉnh làm chi không biết ?

Tui nhá ma nhá quạ dẫu ỉm âm ty.

Nói hoài lời hoa mồm làm chi

Tui còn nhá chuyện tình rằng biết được

Tội tui làm cách cho vài buồn.

Đang đi gặp hai buồn song đôi.

Xa ra cho kẻ buồn tui cớ gì

Mai vô lập cớ trốn ng dờngh

Theo chi xa rằng mà không biết dờ

Thôi được rồi đi xa lá thề đây

Mai tan trốn ng đi gặp cây

Tui sẽ tội trốn cho biết.

(Lưu Trọng Ngự - Đang Khánh ngày xưa)

Đàn ông con trai dù buồn nhá ng lời cớ tuy dễ cay đắng nhá ng lời nhá t để nhá bám dai nhá xa cũng chớ vì mấy chữ “có rằng rồi mới xa” nỉ đó nghe.

Các cô gái miền Trung vì sinh trưởng vùng đất sỏi đá cho nên tâm tính cũng gồ ghề không kém.

Mới nói mấy câu mà đã nhá ng nhá buồn chán để không kịp; để buồn hiêu là “khó chịu” (khó chịu.) Phớt lờ khó khăn nhá quen lâu mới hiêu rõ thế tâm mấy nhá ng không phải nhá vội.

Cho nên rất ít khi mấy nhá ng được nhà trưởng, cớ a tiếm cớ ra để ăn nói nhá ai giao vì sẽ mất khách.

Nhưng mà coi chừng! Đến khi ghen rồi thì ôi thôi hung dữ như “con ngựa Thồ” ng T.” Anh mô mà lo lắng quăng thì không chót cũng lóc lóc con tui đi vì cái ghen cay nghiệt hiềm bún bò Huế rồi a. Tình tình mà nói, mới khi được báo về mấy cái tin “chó cắn xe” mà đến chớ mấy ông chửi bới về “cứt mứt chớ đi đái” thì đa số do mấy cô nàng miền Trung ra tay. Cũng thôi cho các ông chớ có tội lỗi dỗi lầy con gái Trung rồi mà về còn cái tởm cười hờu hờu tởm ng hoa bươm bướm cái vớ vẩn bên kia hàng rào...!

Con gái Huế là từ số phân biệt được phẩm hạnh và giòng họ. Vì đi ư kiển nhữn đởn và cởu xét cởa các nỏnng hỏi khỏt khe ! Đởnng có đởi mà khai ra ngay từ khi mới quen là anh đởn Cái Vởn Lỏn, hỏ Hủynh... tên Bá Láp; hỏc là anh sinh ra ở Cỏa Lò, tên là Phỏm Kỏ Luỏt. Phỏi khoe là anh đởn phỏ Hỏm Rỏng hay hủyn Đỏi Trỏ [chỏ viỏc phỏ đỏi mỏt tên nghe long trỏnng!] Tên hỏ từ lỏm cũng phỏi là Nguyỏn Phỏỏc, Ngỏ Đờnh, Phan Huy, Hà Thỏc, Nguyỏn Tỏỏnng hay Thân Trỏnng gì đó ! Sau khi “cá cởn câu” rồi, thì muỏn thay tên đỏi hỏ cũng chỏnng sao ! Tuy nhiên, kỏt qỏa sau cùng nhỏ thỏ nào thì nhà cháu không dám chỏc; còn phỏi nhỏ vào thỏi vỏn và phỏỏc đỏc cỏa các cỏ.

Hãy dỏp bỏ nhỏnng lỏi thỏ phi vỏ con gái Huế. Thiỏt tình đỏi đa số gái Huế đẹp, hiỏn và đờng hòang. Cái đỏp cỏa Huế thỏ mỏnng. Cái hiỏn cỏa gia giáỏ “gỏi đỏ thỏa vỏng.” Cái đờng hòang cỏa cung đờnh, phỏp tỏc vua tỏi, biỏt chiỏu chỏnng thỏỏnng con lo lỏnng gia đờnh.

Nhà cháu đây dân Bỏc Kỏ, biỏt thân, biỏt phỏn, đỏc cái câu đỏy ác ý chỏnng hỏn nhỏ :

“Sỏng không sâu, núi không cao...”

Nhà cháu nghĩ là ngỏỏi ta muỏn ám chỏ cái đỏa lý thuộc lỏi lỏnh bình này vào mỏt xỏ lỏng giỏnng xa xỏi Lỏo hay Kỏm Pu Chia nào đó chỏ không phỏi Huế ! Cỏ thỏ ra Huế từ mỏ sông Hỏỏnng xem ! Hỏnng cỏnng chỏt đỏi nhỏ chỏi chỏ đỏ đó mà “không sâu.” Cỏ thỏ leo núi Ngỏ mỏt lỏn xem có tỏat mỏ hỏi ... trán không chỏ đỏ đó mà “không cao.” Sao lỏi bỏ o không sâu, không cao!? Đỏ có đo thỏ lỏn nào chỏa mà vỏi kỏt luỏn ngỏn dài ?

Nhưng ngỏỏi đỏp nỏi có đỏa danh ngỏn nhỏt nỏỏc (“HU”) nhỏnng lỏi thích có tên thỏ mỏnng dài lê thê. Qua đây, khi làm lỏi giỏy tỏ, phỏi than trỏi vì không biỏt giỏ chỏ nào, bỏ chỏ nào, viỏt tỏt chỏ nào: “Cỏnng tỏnng tỏn thỏ Mỏnng Thỏỏnng.” Hỏi hỏc nỏi trú ở UCLA thỏ p niỏn ‘80, mỏy thỏnng bỏn “rum mỏt” chỏt tiỏt phỏi giỏ không, mỏ niỏn giáỏm cỏa “Campus” ra tìm thỏy ngay cái sỏ đỏn thỏ ai và cái tên lý tỏỏnng “Tỏn Nỏ Mỏnng Thỏỏnng” gỏi hỏi thỏm ngay:

- “May I speak to ‘Mỏnng’ please !”

Nàng Tỏn lỏn gỏc máy cái “rỏp!”

Con gái Huế / Trung thỏỏnng gia đờnh mình nhiỏu hỏn là thỏỏnng chỏnng (?). Nỏu anh chàng nào đỏnh lỏy nỏỏnng làm vỏ thì cũng phỏi sỏn sàng lỏy và nỏng khỏn sỏa tủi cỏ gia đờnh bên vỏ.

Nhiỏm vỏ đỏ đoan này không phỏi đỏ dỏng nhỏ đi đỏ o phỏ đỏu đó nghe !

Ngỏai ra, nỏu anh chàng có đỏnh khi thỏ đỏ con gái miỏn Trung thì cỏn phỏi đỏỏc nhỏc nhỏ cỏn thỏn khi “đỏnng đỏ” vỏi con gái Bỏnh Đỏnh:

“Ai vỏ Bỏnh Đỏnh mà coi

Con Gỏi Bỏnh Đỏnh múa roi đi quyỏn...”

Chỏ dùng tay và chân không thôi đỏ bỏ hỏi tai rồi ! Thêm vào roi nỏa thì phỏi tỏ “chỏt cho đỏn bỏ thỏỏnng!!!”

Có mỏt cỏ thi sĩ mình hỏc xác ve, yỏu bóng vớa, đỏ đoan nhỏ quỏ, cỏ cỏ hỏi là:

“Tui vỏn nhỏ con hay bỏ ỏn hiỏp, nay có quen và muỏn tính chuyỏn lâu dài vỏi mỏt cô gái Bỏnh Đỏnh. Nỏu mỏi chuyỏn tỏt đỏp thì thỏt là đỏỏc mỏt cỏnng hai viỏc: đỏỏc cỏ vỏ lỏn vỏ sĩ suỏt đỏi. Nhỏnng không biỏt là có cỏn phỏi khỏm đỏn thỏ trỏỏc không?”

Khỏ quá ! Bỏ này thỏt ngỏnng và ngu muỏi. Đỏ muỏn cỏy thì cỏ làm bỏa đi [gỏi là “cỏy bỏa” là dzỏy!] “Ngỏỏi cỏy” đỏ “có ruỏnng” rồi thì mà còn kén cái gì nỏa giỏi? Cỏ xỏc tiỏn rồi lo cỏy ruỏnng

mình cho tui m tui là xong. B n tâm làm gì ba cái v khám tui khám lui làm chi cho m t ngày gi . Đó là ch a nói đ n chuy n đ lâu trì hoãn dám m t ru ng c y l m! Danh sách ng i n p đ n xin ru ng c y lúc nào cũng dài d ng d c. K ra ngh c y ru ng cũng có cái vinh quang đ y ch h ! Còn cái l i ngay tr c m t n a mà không nhìn ra: “Bây gi cái gì cũng đ t đ . D u gì, ít nh t, cũng đ t n t n mua dao c o râu.”

Kh cái là gái Hu / Trung l i thích trai B c K ăn nói có ng nh hai ba nghĩa m t lúc ho c thích trai Nam K ăn nói ngang x ng c c l c m i ch t! Bù l i thì mấy anh Hu / Trung la đ c gái B c và gái Nam khoái m i nghi t ngã. Đúng là B t nhà không thiêng !!!!

Gái Hà N i / B c

Nói v con gái B c, thì có nhi u c đang M th c m c là con gái B c mà B c n c nào nh ? D th a quý c . Nhà cháu mu n nói đây là con gái B c Việt Lam; x ngàn năm vẫn v t, c nh đ p ng i thanh, B c Hà L i 36 ph ph ng. Con gái c a :

Hàng B , hàng B c, hàng Gai,

Hàng Bu m, hàng Thi c, hàng Hải

Mã vĩ, hàng Đi u, hàng Giày,

Hàng L , hàng Cót, hàng Mây, hàng Đàn

Ph M i, Phúc Ki n, hàng Than,

Hàng Mã, hàng M m, hàng Ngang, hàng Đ ng,

Hàng Mu i, hàng Nón, C u Đông,

Hàng Hòm, hàng Đ u, hàng Bông, hàng Bè

Hàng Thùng, hàng Bát, hàng Tre

Hàng Vô i, hàng Gi y, hàng The, hàng Gà.”

N u nói v con gái Hà N i ph i là Hà N i th thi t, nghĩa là có tui thi u hai đ i ông bà, cha m sinh và s ng tui Hà N i. Ch gái Hà N i di c vào Sài Gòn năm 54 hay dz t qua M năm 75 thì không còn bao nhiêu là “Hà N i nguyên th y” n a.

Nói g n nói xa ch ng qua nói th t. Vì nhà cháu đã t tay chèo thuy n thúng đi ra kh i Việt Nam t 30/4/75, cho nên ch ng có bi t gái B c Hà N i m t mũi và cách ăn nói ra nàm thao? Đ n khi v thăm Hà N i vào năm 2005, th y hình nh là con gái Hà N i chính g c làm “chim Đa Đa” bay đi x khác làm ăn, ki m c m ho c l y ch ng xa x h t tr n r i hay sao đó? Con gái Hà N i bây gi đa s là dân t Hà-Nam-Ninh ho c Thanh-Ngh -Tĩnh đã theo cha m ra Hà N i làm cách mi ng và gi ng nói đ c bi n đ i d n h i gi ng gi ng gi ng Hà N i. Nh ng lâu lâu l i dính tí ti ng ng “l , n , e, ê, n n n n,” m i ch t! Theo ki u :

“... mình không nằm thì ló b o mình không nằm !

mà mình nằm thì ló b o mình nằm n y ne, nằm n y n ...”

ho c

“... m i m , m i m ăn con gh ...!”

Nghe “chán b m !” không à ? Th t là v cái m ng :

“Hà N i i! Nào bi t ra sao bây gi ?

Ài đ ng trông ai ven h , khua n c trong nh ngày x a ...”

(Anh B ng - N i Lòng Ng i Đi)

M y cô nàng B c k h i nào đ n gi trên ph ng di n giao ti p v i con trai thì v n khiêm nh ng th th t cho mình là :

- Ngoan hi n nh ng không ngu

- Thông minh nh ng không gian ngoa

- Th t tha nh ng không y m

- Đài các nh ng không kiêu căng

- Thân thiếp n nhng không v quàng

- Đa tình nhng không mù quáng

Nghe v y, có m t anh b n Nam k có v không tin, ng v c đã h i nh l i là: “Có thiếp không đó m y má ?”

H i tr c năm 75 n u mà quý c có d p đi đ n các tr ng n Trung h c hay Đ i h c Sè Gòn đ bán báo xuân [hay là có bán b t c k í gì !] t c thì s g p g m t ban t p tân c a nhà tr ng, và nhà cháu xin b o đ m “chăm ph n chăm” là quý c s đ c g p m t b y toàn là dân B c c quê quán loanh quanh vùng s thú c a t nh Hà Đông Hà Tây gì đó “d u dàng” t p đón. G m ! Sao mà mau m n th ! Ch cái đi u lạnh l này cũng đã đ đ ch ng t đ c là con gái B c b xa các con gái mi n khác v v n đ giao t r i đ y các c ! Đây là nhà cháu mu n nói v con gái B c di c năm 54 đ y !!! B c di c năm 54 l ai :

“Quê h ng tui B c k nhào vô quá tr i

Bên b sông, bên b ao tr ng rau mu ng..”

Ho c :

“Quê h ng tui cái ‘mùng’ mà kêu cái ‘màn’...”

(theo âm đi u bài “Khúc Nh c Đ ng Quê” c a Thúc Đăng)

“Quê h ng tôi gió chi u v trong n ng vàng

Ven b sông ai ch mong bao hình bóng...”

y th mà có l m ông thi sĩ th t tình vì m y cô gái B c k “ngây th ! nho nh !” đó nhe! Vâng, các m đã t ng làm cho nhi u thi sĩ đ khóc đ c i, mang m t m i “tình h n” sau m t th i gian ng n nh n ra s th t [là không ngây th mà cũng ch ng nho nh tí nào !] Hãy nghe l i than th c a m t thi sĩ n i ti ng đã t ng b m y em gái B c quay mòng mòng nh quay d r i d m ra y m th đòi chán s ng lung tung; xem th quý c có h c đ c bài h c nào hay không t cái ông này:

... Em nh gi tính tình con gái B c

Nh điều ngoa nh ng gi b ngoan hi n

Nh d u dàng nh ng thâm ý khoe khoang

Nh duyên dáng, ngây th ... mà x o quy t!

Ta s nh d n dò lòng nên tha thi t

Nên v i vàng tin t ng chuy n vu v

Nên yêu đ ng b ng khuôn m t kh kh

Nên hùng h ... đ đ i gi thua thi t!

... Không bi t tìm ai mà k l

Chim l n thôi đành cam r t l

Ngày ta bu n th n thánh cũng thôi linh!

N u vì em mà ta ph i điên tình

... Em ch ng bao gi rung đ ng cũ

Ta năm năm nghi t ngã v i tình đ u

Nên tr v nh m t con sâu

Lê chân m ng qua nh ng tàn cây r m

Nói tóm lại con gái Bắc mẹ dù sống như chanh chua, xị xị như ngỗng sặc là yêu chồng; biết đâu đang giúp chồng làm nên sự nghiệp; biết nuôi con và biết dạy dỗ con nên người hiếu học; biết chăm lo cho gia đình chồng trong mọi hoàn cảnh.

Gái Cần Thơ / Nam*

[*Sài Gòn là “melting pot” không để đi u ki n để đi n cho miền Nam!]

Ngô i ta đã nói:

“Ngô i miền Nam biết làm cách mẹ; nhưng không biết làm chính trị.”

Hay nói cách khác, so với người miền Bắc với Trung, người miền Nam thọt tình, nhọt tâm; nhưng với nền đất gian xảo, trí trá, mánh mung thì không theo kịp đất c. Câu này cũng áp dụng cho đúng cho các cô gái Nam Kỳ.

Miền Nam trù phú đất ruộng dân thưa. Người dân không phải bận rộn tranh đua thọt các khối mới có ăn có mặc như miền Bắc và miền Trung. Vì vậy như người người miền Nam; tính tình gái Nam mang cái bản tính thọt, bình dị, đôn gi n, chọt phác thọt thà, chọt thọt và ruộng rãi với bản bè. Dạy sống và dạy chấp nhận tất cả cái gì khó khăn trong đời sống thì người chung quanh mình hơn là đem so sánh ghen tị, bon chen, gọt t o... Chính vì cái bản tính d dàng, thọt thà gái Nam bắt cho là khố khố, lười biếng, xài hoang, phung phí, d mang b u, d b làm vợ bé; d b bản bè và dân lấu cá, sọ khanh l i d ng, l a ph n... Các cô gái Bắc và gái Trung tha hồ d t m t b c a m y cô Nam Kỳ như l y d trong túi ra.

“Bến Tre khố khố chân tình ,

Long An d ng d nh nh sình dịnh chân !”

“...Em như gió táp tình người Nam nhé

Như chanh như gừng thọt thà

Như nhieu l i như không biết điều ngoa

Như đánh đá kiêu căng mà thọt b ng ...”

Óai oăm ch là trai miền Trung, nhọt là các vua nhà Nguyễn lập m t lô th phi là gái Huế, nhưng Hoàng Hậu chánh cung l i là gái miền Nam mới châm: Vua Minh Mạng có r t nhieu v , mà đa số các bà với d u d c tuy n ch n t i m i n Nam; Chánh cung của vua Minh Mạng là bà Hồ Thị Hoa [Tá Thiên Nhân Hoàng Hậu] người Biên Hòa; Chánh cung của vua Thiệu Trị là Bà Từ Dũ [Nghị Thiên Chương Hoàng Hậu] người Tân Hóa – Gia Định; Chánh cung của vua Bảo Đại là Bà Nguyễn Hậu Thị Lan [Nam Phương Hoàng Hậu] người Gò Công.

Con gái miền Nam yêu chồng và d i x v i ch ng nh ông ch . Theo đúng khuôn mẫu “xuất giá tòng phu.” Chồng đi làm với vợ vợ mu n, say kh t; với mà với ra đón ng t ngào: “Anh đi làm với có m t không? Anh mu n ăn gì? mu n u ng gì?” Các ông chồng như u th giàn say x n. Với với chăm chồng, lau d n ói m a không kêu than gì c (?) ... L th t !!!

Con gái miền Nam không đòi hỏi nhieu trách nhiệm cho chồng. Khi đã yêu là c i t nhiên nh không. Đôi khi gặp phải chồng [đ u] đã có với con d y đàn như d u di m. M t s m m t chi u đang là con gái m i l n vô t tr thành v nh ! Cũng th t đáng buồn. Vì có thể vô tình vì mình làm d v m t lúc hai gia đình!

Con gái miền Nam hình như không cần d ý t i với d bình d ng nam n . [Đi u này l i trái ng c d i với con gái Trung và Bắc. Nhieu khi không biết ai là chủ trong gia đình có với người Trung hoặc người Bắc.]

Gái Nam không có cách bày tỏ là mình “không hài lòng với cách x s của chồng,” “b t m n t cái cách ru i bu của chồng?” Nếu chồng tòng teng mèo m . Gái Nam sẽ kéo chồng em d n ph ng con “m” kia m t tr n cho nh t . Xé quần xé áo cho hàng xóm th y “cái y của m” đã làm chồng mình say mê!!! Xong, với nhà với th ch ng nh m t. Ch có với d gì c ! L th t!!! Nhưng d i với gái Nam. Người chồng phải d i x nh v a là ng i tình v a là ng i v ! Ch ng

phái lo lßng cho vß đßn tßn rßng. Tßc là ngßi chßng phái làm ăn ngày càng phái tßn tßi, phát đßt. Chßng mà xa cß lß vßn, gia đßnh đß bß banh trß lßm !!!

Lßi kßt

Đß chß nào trên đßt nßi cß mình cũng là quê hßng. Nßi nào cũng có nhßng ngßi em thß mßng, ngßt ngào nhß đßng cát, mát nhß đßng phßn. Đßng thßi nßi nào cũng có nhßng “con sâu làm rßu nßi canh.” Không kß gì xß phßn vinh trß phú hay xß chó ăn đá gà ăn mußi.

Tình yêu thßng mù quáng. Hôn nhân là do đßnh mßnh, sß phßn. Vßy phân bißt gái Bßc Trung Nam làm chi? Trong thßi bußi giá trß bß đßo lßn này, yêu và đßng yêu là hßnh phúc lßm rßi !

Phân bißt kß lß xß u tßt cho vui thôi ! Nghe qua rßi bß !!!

Xin nhßc lßi, trên đây là mßt vài ý thô thißn chß quan nhß mßt góp nhßt nhß nhßi. Xin các cß vui lòng chß bß o và bß khuyßt thêm.